MONTHLY NEWSLETTER OF GURUVAYOOR DEVOTEES FORUM

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

നവനീതം

കർക്കടകം 1183 / JULY 2008

NAVANEETHAM

हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे

Hare Rama Hare Krishna!

II Shri Rama Jayam II

Ramayana masam.

Karkitakam is Ramayana masam (month). Daily reading or listening of Ramayanam, giving anna danam, listening to devotional discourses etc., are important part of this special month. 'The Ramayanam Audio' – an incredible work of singing and recording the entire 'Adhyatma Ramayanam' by our beloved member Shri. Sukumar Canada can be found at our web site -

http://ramayanam.guruvayoor.com/Adhyatma%20Ramayanam.htm

We have crossed four million mark for our Koti naama japam yagnam.
[Http://Guruvayuryahoogroup.blogspot.com]

Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.
Sunil Menon

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to editor@guruvayoor.com

Cover Photo – Chinmaya Mission of Los Angeles, Photo credit: Priya Raghuram

Shri Rama Dhyanam:

Vaidehi mabhiviikshya jaatha pulakaam
Vaamaamgama seviniim
Vamenasthana choochukam pulakinaa
Vaamamkarenaamyashan
Thathwam dakshipaani naakalithayaa
Thann mudrayaa darshayan
Raamo maaruthi sevitholasathume
saamraajya simhaasane

moola manthram: 'Om Ramraamaaya nama:

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

വിഷയക്രമം / CONTENTS

Ganapathi	4	Balendu
Sundara Narayana Krithi Bhajan	5	Naraynayan Kutty Menon
Me and My Kannan	6	Jayasree Menon
A Kirtan	7	Rishi Kaplingad
ARTHATHRAANA NARAAYANAASHTAKAM	9	Dr. Saroja Ramanujam,M.A.,Ph.D.
Thyagaraja and Ramabhakthi	11	PS Vinod
Devotion	14	Prasad Krishna
Krishna, mirror and me	15	Savitri Puram
Rama Rama Paahimam	18	Balendu
Rama and Shabri – Veena Nair	19	Veena Nair
CHECK YOUR FAMILIARITY OF MAHABHARATAHAM	20	Balagopal Ramakrishnan
Geeta Dhyaanam	22	Veena Nair
A Rare and very beautiful Mahavishnu picture	25	Vimala Krishnan
Auspicious Acronym	26	Savitri Puram
Temple Series – 3	28	Balagopal Ramakrishnan
Temple series – 3	29	Meera Chandran
Ram Shree Raghurama	31	Sukumar Canada
Ramayanam Audio Info	32	Sukumar Canada

ഗണപതി

Balendu

ശ്രീഗണനായക, സദ്ഗുണവാരിധേ
നീ കനിയേണമേ നിത്യവും ഞങ്ങളിൽ
നേരിടും വിഘ്നങ്ങളെല്ലാമകറ്റുവാൻ
നേർവഴികാട്ടുവാൻ കൈതൊഴുന്നേൻ
വിഘ്നങ്ങളൊക്കെയും തീർത്തരുളേണമേ
വിഘ്നേശ്വര, ശിവശക്തിസൂനോ
ത്വൽപാദമല്ലയോ സർവ്വർക്കുമാശ്രയം
ഇപ്പാരിലും സർവ്വലോകത്തിലും.
കൊമ്പുമൊരമ്പിളിതുമ്പയും ചൂടിടും
ലംബോദര തുണച്ചീടേണമേ
വമ്പെഴും കമ്പങ്ങളൊക്കെയൊഴിക്കണേ
ഇമ്പം വരുത്തണേ തമ്പുരാനേ.

സുന്ദരനാരായണ കൃതി ഭജൻ

(രാഗം കുറിഞ്ഞി , താളം ആദി)

നാരായണൻകുട്ടി മേനോൻ (NVP Menon)

ഗുരുവായൂപുരവാസ പരിപാഹി ദയാകരാ
പരിതാപഹരണാ അവമാം ശ്യാമസുന്ദര

പരമാണു രൂപത്തിൽ സർവചരാചരങ്ങൾക്കും
ആധാരമായ് നില്ക്കും തേജസ്സേ വന്ദേഹം

ദ്വാരകയിൽ സുന്ദരിമാർ രുക്മിനിയും ഭാമയുമായ്
അരമനയിൽ ജനപതിയായ് വാഴും നീല കളേ ബരനെ

ദുരിതങ്ങൾ നിറയുന്ന കലികാല ഭുവനത്തിൽ
ശരണാഗതന്മാർക്കഭയം നൽകുമമോഘായ നമഃ
ഗുരുവായൂപുരവാ സാ പരിപാഹി ദയാകര
പരിതാപ ഹരണാ അവ മാം ശ്യാമ സുന്ദരാ
അവ മാം ശ്യാമ സുന്ദരാ , സുന്ദരാ , സുന്ദരാ .

ഞാനും എന്റെ കണ്ണനും

Jayasree Menon

എത്രയും പ്രിയമുള്ള എന്റെ കണ്ണാ.....
നീ എന്തെ എന്നെ മാത്രം കണ്ടില്ലാ
എത്ര നാന് നിന്നെ കാണാന് ആഗരഹിച്ചു...
നീ മാത്രം വന്നില്ല........!!

എത്രയും പ്രിയമുള്ള എന്ടെ കണ്ണാ......
നീ എന്തെ എന്നെ മാത്രം കേടില്ല
എത്ട നാന് നിന്നോടു സന്കടമോതി
നീ മാത്രം ഒട്ടും കേട്ടില്ലാ ....!!

എന്ത്രയും പ്രിയമുള്ള എന്ടെ കണ്ണാ...
എന്നിട്ടും നിന്നെ നാന് വിട്ടില്ല....
പറഞ്ഞും കരഞ്ഞും നാന് കാല് പിടിച്ചപ്പോള്...
കണ്ടു നാന് നിന്റെയീ ദിവ്യ രൂപം.........!!

എത്രയും പ്രിയമുള്ള എന്ടെ കണ്ണാ.....
നീയെന്റെ ക്യി വിടരുതേ കണ്ണാ
എന്ടെ മനസ്സിലെ ഉണ്ണിക്കണ്ണാ
എന്നെ വിട്ടെങ്ങും പോയിടല്ലേ....!!

എത്രയും പ്രിയമുള്ള എന്ടെ കണ്ണാ.....
നീ എന്ടെ മനസ്സില് ഒളിച്ചിരുന്നോ
കണ്ണാ കണ്ണാ നീ ഉണ്ണിക്കണ്ണാ
നാന് ഒന്നു നിന്നെയിനി തൊട്ടോട്ടെ !!

കണ്ണാ കണ്ണാ എന് ഉണ്ണിക്കണ്ണ ...
എന്നെ മറക്കല്ലേ കണ്ണാ കണ്ണാ !!

ഒരു കീർത്തനം

ഋഷി കപ്ലിങ്ങാട്

ഭക്തർക്കാനന്ദമേകും ഗുരുപവനപുരേശന്റെ പാദാരവിന്ദം
ഭക്ത്യാ നിത്യം നമിപ്പൂ ദുരിതമഖിലവും തീർക്കുകെൻ ഭക്തദാസാ
ഒട്ടേറെച്ചെയ്തുപോയോരടിയന്റെ സമസ്താപരാധം പൊറുത്തി-
ട്ടെപ്പോഴും കാത്തിടേണം കഴലിണ സതതം കുപ്പിടുന്നേൻ മുരാരേ

--

പാരിന്റെ ദുഃഖം കളയുവാനായിട്ടു
പാരിലവതരിച്ചോരു കണ്ണൻ
ഗോകുലബാലനായ് നന്ദസുതനായി
ഗോക്കളെമേച്ചു നടന്ന കണ്ണൻ

ക്രൂരനാം കംസന്റെ ഭൃത്യർക്കുമോക്ഷവും
പാരാതെനൽകിക്കനിഞ്ഞ കണ്ണൻ
കാളിന്ദിതന്നിൽ വസിച്ചോരു ഘോരനാം
കാളിയ ദർപ്പം കളഞ്ഞ കണ്ണൻ
വെണ്ണയും പാലും കവർന്നു ഭുജിച്ചിട്ടാ -
രുണ്ണികൾക്കൊപ്പം കളിച്ച കണ്ണൻ
വെണ്ണലഭിയ്ക്കുവാൻ കൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞിടും
കണ്ണിനു കണ്ണായൊരു ണ്ണിക്കണ്ണൻ
രാധയും ഗോപികമാരുമൊരുമിച്ച്
മോദമായ് ക്രീഡകൾ ചെയ്ത കണ്ണൻ
താതനും മാതാവുമാഗ്രഹിച്ചപ്പൊഴാ-
പ്പുത്രരെ കാട്ടിക്കൊടുത്ത കണ്ണൻ
രുഗ്മിണിസത്യഭാമാദിയായുള്ളൊരു
മുഗ്ധാനനമാരെ വേട്ട കണ്ണൻ
വീരനാം പാർത്ഥനു യുദ്ധം ജയിയ്ക്കുവാൻ
തേരാളിയായിട്ടു നിന്ന കണ്ണൻ
ഭക്തരിലുത്തമൻ പൂന്താനവിപ്രനു
മുക്തികൊടുത്തുകനിഞ്ഞ കണ്ണൻ
വാതരോഗത്തിന്നോരൗഷധം നൽകിയ
വാതാലയേശ്വരനായ കണ്ണൻ
എന്നും മനതാരിലോടിക്കളിയ്ക്കുന്ന
പന്നഗശായിയാമെന്റെ കണ്ണൻ
ദണ്ണങ്ങളൊക്കെയകറ്റികൃപാരസം
കണ്ണാ! കനിഞ്ഞെന്നിലേകിടേണം
തീരാത്തദുഃഖത്തിലാണ്ടിടുമെന്നെനീ
കാരുണ്യമേകിയനുഗ്രഹിയ്ക്കു.

നാരായണ നാരായണ നാരായണ

OM NAMO NARAYANAYA:

ARTHATHRAANA NARAAYANAASHTAKAM BY KOORESA, DISCIPLE OF RAMANUJA

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

1.Vaathsalyaath abhayapradhaana samayaath aarthaarthi nirvaapaNaath
oudhaaryaath aGhaSoshaNaath agaNitha SreyaH padhapraapaNaath
sevyaH Sreepathireke eva sathatham santhyathra shatsaakshiNaH
prahlaadhascha vibheeshaNascha kariraat paanchaallyahalyaaDhruvah

Due to affection towards devotees, giving refuge , removing their suffering, being the generous benefactor, destroying the sins and enabling them to reach the exalted position, Sreepathi, Lord of Lakshmi is the only one to resort to. There are six witnesses to this, namely, Prahlaahda, VibheeshaNa , Gajendhra, Dhroupadhi, ahalya and Dhruva respectively. In the following slokas the episodes mentioned in this are explained. His vaathsalya was displayed in His narasimhavathara , his giving refuge to those who surrender is seen in Vibheeshanasaranagathi, removing the suffering of the devotee can be seen in the case of gajendhra, He is shown as the greatest benefactor in saving Dhrupadhi , That He destroys the sin is seen in His freeing Ahalya from curse and that He elevates His devotees to an exalted position is shown in the story of Dhruva.

2. prahlaadha asthi yadheeSvaro vada hariH sarvathra me dharsaya
sthambhe chaivam ithi bruvantham asuram thathra aaviraaseeth hariH
vakshasthasya vidhaarayan nijanakhaaiHvaathsalyam aapaadhayan
aarthathraaNa paraayaNaH sa bhagavaan naaraayaNo me gathiH

When the asura, Hiranyakasipu, the father of Prahladha , asked him, “Prahlaadha, if you say that Lord Hari is everywhere , show him to me in this pillar,” the Lord manifested Himself as Narasimha and tore open the chest of the asura, thus showing His affection for His devotee Prahladha. The Lord Narayana, who is ever intent to protect His devotees from suffering is my only resort.

Vathsalya is the affection like that of a cow to its calf, that is a motherly love . The Lord was looking after Prahlaadha like mother protects her child whenever Hiranyakasipu tried to kill him. Finally when Hiranya kasipu pointed to the pillar and said “Is your Hari there,” the Lord manifested from the pillar to prove the words of His devotee who had the faith in the Lord as a child to its mother.

3.Sreeraama athra vibheeshanaH anaghaH rakshobhayaath aagathaH
sugreeva aanaya enam aDhunaa poulasthyameva aagatham
ithyukthvaa abhayam asya sarvavidhitham yo raaghavo dhatthavaan

aarthathraaNa paraayaNaH sa bhagavaan naaraayaNo me gathiH

Sugreeva told Rama that Vibheeshana has come out of fear from Ravana and he is faultless. Rama said “Sugreeva, bring him now . I will give refuge to Ravana himself(if he had come) ,” and accepted Vibheeshana. . The Lord Narayana, who is ever intent to protect His devotees from suffering is my only resort.

Lord Narayana in His ramavathara has shown his **arthathranaparayanathvam** by saying to Sugreeva ,who informed him that Vibheeshana had come for refuge fearing Ravana, that he will give refuge to any one even if it happens to be Ravana himself. And that is his vratha , ‘**abhayam sarvabhoothaanaam dhadhaameethi vratham mama**.’ He proved this throughout his incarnation of Rama. He gave refuge to the rshis in Dandakaranya, to the monkey, to a huntress Sabari etc.

4.nakragrasthapadham samudDhrthakaram brahmaadhayo bho suraaH
paalyanthaam ithi dheenavaakyakariNam dheveshu aSaktheshu yaH
maa Socha ithi raraksha nakrahanane chakraayuDhaH SreeDharaH
aarthathraaNaparaayaNaH sa bhagavaan naaraayaNo me gathiH

When Gajendhra cried with uplifted hands when his foot was grabbed by the crocodile,”Oh devas, Brahma and others, protect me ,” and the devas being unable to do so, Lord SreeDhara with his chakra as the weapon, protected him by killing the crocodile saying “do not grieve.” . The Lord Narayana, who is ever intent to protect His devotees from suffering is my only resort.

Actually Gajendhra did not cry, “Oh devas protect me.” According to Srimadhbhagavatham he prayed to the Supreme Being who is nirviSesha and hence all the devas knowing that the description did not apply to them kept quite and the Lord who is the Supreme cause and Supreme Self went to his rescue. The sthothra of Gajenshra in Srimadh bhagavatham is an excellent definition of Brahman that is , Narayana.

Thyagaraja and Ramabhakthi

PS Vinod

SRI RAMA JAYAM

Thyagaraja approached Bhakthi itself from two angles: What is not Bhakthi and What is true Bhakthi. Surprisingly, he devoted a large number of compositions on explaining what is not Bhakthi. He perhaps desired to warm humanity against the foibles, follies and failures, which prevent them from being true devotees. While it is true that he was never a man of the world, his concern for humanity at large and especially for the innocent who are duped by the corrupt intellect, was very real and touching.

Thyagaraja used to go to SRI PATTABI RAMAN TEMPLE at Pudhu Agraharam on the banks of Cavery near Thiruvaiyaru to worship Lord SRI PATTABI RAMAN. At the request of Thyagaraja, Sri Muthuswamy Dikshitar, one of the Trinity of Carnatic Music, came to Thiruvaiyaru on a 'Sri Rama Navami' day and worshiped PATTABI RAMAN along with Thyagaraja. At the time Sri Muthuswamy Dikshitar sang the kriti, "Maamava Sri Pattabirama" in the "Manirang" raga. In the kriti 'Adhi Khadu Bhajana', he very clearly brings out that if the mind is elsewhere while doing the bhajana, it cannot be true bhajana. It becomes especially base if the mind concentrates on worldly pleasures, self glory and outward show of piety. Again, in 'Natasi Natasi', he further states that those who are not true in their devotion may walk miles but may not even find where Ayodhya is situated leave alone finding Rama or RamaBhakthi. This is more relevant to those who close their eyes in the presence of others as if they are in deep meditation but open them when they are alone to pursue worldly pleasures.

In 'Rama Neeyada', he gives other examples of where a male in the grab of a woman in a tiger is clothed in Cow's skin, it cannot be expected to give milk to a child. Thyagaraja has a special point of view with regard to those who are erudite scholars. Scholarship in languages, Alankharam, Athyayanam, Pranayamam, Yagam, Japam and Thapam will certainly purify the mind and give good results; but there is no guarantee that it will prevent re-birth. If on the other hand whatever we do, is steeped in true Bhakthi, Almighty very graciously accepts it and makes the bhaktha feel as if he is in communion with him. It is this alone which prevents re-birth and Thyagaraja proudly calls this as his Rajamargam.

This idea of the rajamargam is echoed in another song 'Chakkani Rajamargamu' where he clearly says that when there is right royal path for salvation, why grope in the narrow lanes. How confident Thyagaraja is that his path is the right royal one.
In 'Entha Nechina', he has a special word of condemnation for those seemingly pious but always causing misery to others and having a coveted eye on their wealth, women speaking ill of others and uttering lies for mere existence of oneself or even one's family. He again stresses the same point in the kriti 'Manasu Nilpa Sakthi lokha pothe'. A person who is full of ahankara cannot cleanse it by taking bath in either Cauvery or Ganges. A person full of kamam and krotham cannot attain the salvation through meditation. The list of songs where he explains these ideas or adds others is very long. But the central point is that if the entire personality including the mind is not tuned to true Bhakthi, apart from the Jeevan not attaining salvation, it is a detestable existence causing harm to others.

We may now give some idea of what Bhakthi is according to Thyagaraja. In the song 'Nee Bhajana Gana' he wants the Bhaktha to stand clear of all the useless controversies and only concentrate on the truth of the Supreme being. A person immersed in Ramabhakathi is a Baghyavan as has been explained by Thyagaraja in the song 'Nee Bhakthi Baghyasudha'. He goes to the extent of saying that whether it is a Deva or a Brahmana, those who have not understood RamaBhakthi are a burden to the society . It is to that exalted position Thyagaraj elevates Rama and he makes it clear that it is only a person with a purified mind who can enjoy the true benefits of Ramabhakthi. In the song 'Appa Ramabhakthi', he clearly brings out that Seetha, Lakshmana, Bharatha, Sathrugna, Anjaneya, Sabari, Siva and Brahma have been the bhagyasalis who have truly comprehend ed the benefit of RamaBhakthi and attained unique bliss. He even goes to the extent of saying that it is strength of RamaBhakthi

which made Hanuman cross the sea.

Having been thoroughly convinced that his janma was only to contemplate and experience RamaBhakthi, Thyagaraja very often makes it a point to mention that he should be considered as one among the closest to Shri Rama. It is this strain of thought which makes him sing the kriti 'Ye paniko' where he stresses very eloquently that Rama should be convinced that Thyagaraja who born only to sing the praise of Shri Rama and that the praise showered on him others including Valmiki will not satisfy Thyagaraja. In 'Nee chithamu' he go one step further and says that even where he is in the august presence of an other deity, he has only Shri Rama in his mind.

In the kriti 'Dhasu kovalana' in Thodi Raga, Thyagaraja mentions that Sita must have mentioned about him to Rama when Rama was alone with her. Bharatha must have mentioned about him when he fell at Rama's feet and Lakshmana should have mentioned about him when he was doing all seva to Rama. Thyagaraja was sure that he would be in that close circle of Ramabhakthas. A curiosity therefore arises what exactly is Ramabhakthi which exhilarates Thyagaraja to this extent. Fortunately for us, he himself has given the answer in many kritis of which RamaBhakthi Samrajyam' stands foremost. The entire cosmos is a playing of that Supreme being and that being is none other but Rama whose samrajayam is Bhakthi. It cannot be described at all. It can only be experienced and enjoyed as a bliss.
The feet of Lord Rama seems to have a particular fascination for Thyagaraja. In a number of kritis, he extols the virtues of that paatham, and how he yearns to be only near them.

Explaining the greatness of the feet of Rama, Thyagaraja states that when breaking the SIVADHANUSU which was infact meant to place the other kings in their place, it was the feet which helped Sri Rama. When Gauthama in her anger cursed Akaligai, it was the feet which gave salvation to her. When Vali tormented Sugriva, Sugriva's assurance of getting out of the bondage was through the feet of the Lord. It is that feet which is so dear to Thyagaraja. In the kriti 'Lekhana' he mentions that it is Rama's beauty which gave bliss to Sita. Lakshmana derived pleasure by understanding the language of Rama's eyes. Bharatha likewise derived pleasure by just looking at his face. His Gnanaswarupam gave supreme satisfaction to Sathrugna. His feet gave immense pleasure to Hanuman. In the Kriti 'Bhanturiti', Thyagaraja wants himself to be appointed as Rama's peon. He Says that he is strong enough to destroy kama and all the other durgunas, because Ramabhakthi is the complete protection and his indentification will be by a plate which will only state that he is a Ramabhaktha. His sword is Ramanamam. The thoughts which have been mentioned in the previous paragraphs are not very unfamiliar to us. But the fact that Thyagaraja reiterates them in many compositions brings out clearly the importance he attaches to them. In fact, in another kriti, he declares that he is not well versed in Vedasm Puranas and Agamas, but there is no doubt that he is a complete Ramabhaktha. He goes one step further in another kriti wherein he says that once the doctrine of surrender in its full comprehension is clearly understood, all other things may not be very relevant for moksham though they may be relevant for a good re-birth.

Thyagaraja lived the life of a Ramabhaktha. From early dawn to late night, his daily routine which was full of service and rituals to the Lord, made him live with Rama every moment he was awake. He saw Rama as a child, as a virtuous adult, as a saviour of mankind, as a Lord of the whole cosmos. He cajoled him, taunted him, cried for him, served him, and did various other things which a person in ecstasy of devotion does. In short, humanity has perhaps not seen in flash and blood a Ramabhaktha greater than Thyagaraja.

Reference: Thyagaraja and Ramabhakthi by N.V. Subramanian

Hare Krishna Hare Krishna Krishna Hare Hare
Hare Rama Hare Rama Rama Rama Hare Hare

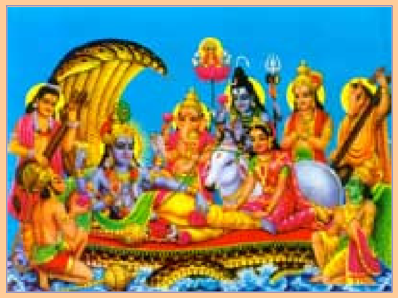

DEVOTION

By Prasad Krishna

Oh! Omnipresent, help me
To share my thoughts to my friends

When I dream, thy temple
Shall come to my mind

Make my mind filled with compassion
Refrain my thoughts from evils

Give me courage to speak
Truth at all times even though it is bitter

I don't know why my eyes get wet
When I pray in front of you

I don't know why I forget to ask you anything
When I pray in front of you

I wanna become a sand particle
Down to your feet always

I wanna you to be present at the tip of
My pen to write good things always

I wanna preach your greatness
All in my life without a break

Kill my pride and ego as you
Killed Kamsa when required.

കൃഷ്ണനും കണ്ണാടിയും ഞാനും

സാവിത്രീ പുറം

പ്രിയം നിറഞ്ഞ അമ്മേ! ഞാൻ ആരാണു്?

പൊന്നു തങ്കം, ഗുരുവായുരപ്പനും ഭഗവതിയും അനുഗ്രഹിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ പുത്രിയാണു് ഓമനേ. ഇതും പറഞ്ഞു അമ്മ അഞ്ചു വയസ്സായ എന്റെ നെറുകയിൽ ഒന്നു ചുംബിച്ചു.

തൽക്കാലം വിശ്വാസമായെങ്കിലും ഈ ചോദ്യം പിന്നേയും മനസ്സിൽ വരുന്നു. അന്നു് അമ്മയേക്കാളും അറിവുള്ള ഒരാളേ എന്റെ അറിവിലുള്ളു. അതെന്റെ അച്ഛനാണു്. ഞാൻ അച്ഛന്റെ അടുചനു ചെന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ടാ അച്ഛാ, ഞാൻ ആരാണു്?

ദൈവം കനിഞ്ഞു നൽകിയ പുത്രിയാണു്. അച്ഛന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.
അച്ഛൻ പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ചോദ്യമില്ല. ഞാൻ തൃപ്തിയോടെ വളർന്നു വന്നു.

കാലം ഓടി ഓടി പാഞ്ഞു. ഞാനെന്ന സാവിത്രി ബാല്യവും കൗമാരവും പിന്നിട്ടു.യൗവനത്തിലും ഞാനാരാണെന്ന സംശയമേ ഉണ്ടായില്ല. സ്കൂളിലും കോളേജിലും എല്ലാം സാവിത്രിയായി വിലസി. പതുക്കെ ഞാൻ അനിയത്തിയും എടത്തിയും ഓപ്പോളും ഇച്ചമ്മയും(അച്ച്ഛന്റേയോ അമ്മയുടേയോ അനുജചനി) ഒക്കെയായതു അറിഞ്ഞെങ്കിലും ഞാൻ ആരെന്ന സംശയം കാര്യമായി പൊന്തിവന്നില്ല്യ. എല്ലാ റോളിലും ഞാൻ തന്നെയാണ് അഭിനയിക്കുന്നതെന്നൊന്നും ബോദ്ധ്യമുണ്ടായില്ല്യ.

വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. മനസ്സിനിണങ്ങിയ വരനെ കിട്ടിയപ്പോൾ അമ്മ പറഞ്ഞു തന്ന സ്വയംവരമന്ത്രം ചൊല്ലി പ്രർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നു

അകമഴിഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചു.എന്തുകൊണ്ടും അന്നും ഇന്നും അദ്ദേഹം എനിക്കു കിട്ടിയ നിധിയാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അർഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു് ആത്മാർത്ഥമായി സംശയം തോന്നുന്ന പല പല ഭാഗ്യങ്ങളും എനിക്കു ജീവിതചനിൽ ലഭിച്ചിട്ടിണ്ടു്. അതിൽ എറ്റവും വലിയൊരു ഭാഗ്യമാണു് അദ്ദേഹം.

അങ്ങനെ ഞാൻ പത്നിയായി, സ്നുഷയായി, ഭ്രാതൃപത്നിയായി. പതുക്കെ ഞാൻ രണ്ടു കുട്ടികളുടെ മാതാവായി. പിന്നെ അവരെ വളർത്തുന്ന ഉത്സാഹത്തിലും, ലൗകികസുഖങ്ങൽക്കുവേണ്ടിയുള്ള നെട്ടോട്ടത്തിലും ഞാൻ ആരാണെന്ന ചോദ്യത്തിനു പ്രസക്തിയില്ലാതെയായി. ദിവസങ്ങൾ ഓടി മറഞ്ഞു, മാസങ്ങളും, വർഷങ്ങളും പിന്നിട്ടു. കുട്ടികൾ വലുതായി. കൂടുവിട്ടു പറന്നു പോയി സ്വതന്ത്രരായി. മനസ്സിനിണങ്ങിയ ഇണകളെ കണ്ടെത്തിയപ്പൊൾ വിവാഹിതരായി.

ജോലിയിൽ നിന്നും സാവിത്രി എന്ന ഞാൻ വിരമിച്ചു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം സമയവും സാവകാശവും എന്തെന്നറിഞ്ഞു. വീണ്ടും ഞാനാരാണെന്ന ചോദ്യം തലയുയർത്തി. അച്ഛനും അമ്മയും മണ്മറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. കഷ്ടം! അവർ അറിവുള്ളവരായിരുന്നു. ഒന്നുകൂടി ചോദിക്കാമായിരുന്നു. ഇനി പറഞ്ഞിട്ടെന്തു കാര്യം? അവർ സായൂജ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കാം. സത്യലോകത്തിൽ പുണ്യഫലങ്ങൽ അനുഭവിച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കാം. മറ്റൊരു ജന്മമെടുക്കാൻ പിതൃലോകത്തിലോ, പർജന്യലോകത്തിലോ കാത്തിരിക്കയായിരിക്കാം. എങ്ങനെയാണെങ്കിലും മോക്ഷപ്രാപ്തി കൈവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വാസമനുസരിച്ചു് എതുലോകത്തിലായാലും അവരെന്നെയും എന്റെ ചെല്ലകളേയും കാണുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഞാൻ അവരോടു രാവിലെ നമസ്ക്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നിത്യവും ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നുണ്ടു്. അവർ മറുപടി പറയുന്നുണ്ടാവും. അതു കേൾക്കാൻ അഷ്ടസിദ്ധികൾ പോയിട്ടു് സാധാരണ പല മനുഷ്യർക്കും ഉള്ള സർവസാധാരണമായ കഴിവുകൾ പോലും ഇല്ലാത്ത എനിക്കു എങ്ങനെ സാധിക്കും?

അവസാനം ഒരു ദിവസം ഞാൻ കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൽ ചെന്നു നിന്നു. കണ്ണാടിയോടു ചോദിച്ചു: നീ എന്റെ ശൈശവരൂപവും, ബാല്യരൂപവും, യുവരൂപവും കാണിച്ചു തന്നു. ഇന്നിതാ വാർദ്ധക്യചനിലേക്കു കാലൂന്നിയ രൂപവും കാണിച്ചു തരുന്നു. ഞാനാരാണു്? എന്താണിതു്? ഇതെല്ലാം ഒരേ ഞാനാണോ? ഈ മാറിമറിഞ്ഞ എന്നിലെ ഞാനെവിടെ? കണ്ണാടി ഒന്നും

പ്രതികരിച്ചില്ല. പ്രതികരിക്കാൻ ജീവനില്ല്യല്ലൊ? കണ്ണാടിയിൽ കണ്ട ഞാനും എന്നെത്തന്നെ തുറിച്ചു നോക്കിയതേയുള്ളു.

ഞാൻ കണ്ണടച്ചു. എൻെറ എല്ലാമായ കണ്ണനെ, ശ്യാമസുന്ദരനെ ധ്യാനിച്ചു. കുറച്ചു നേരം അങ്ങനെ നിന്നപ്പോഠം അകലെ നിന്നും ഒരു നേരിയ ശബ്ദത്തിൽ കണ്ണൻ പറയുന്ന പോലെ തോന്നി: സാവിത്രീ, മനസ്സിൻെറ ഉള്ളിലെ കണ്ണാടിയിലേക്കു നോക്കൂ. പക്ഷേ അതെല്ലാം പൊടിയും മാറാലയും, കരിയും പിടിച്ചു കിടക്കുകയാണു്. കാമവും ക്രോധവും,മദവും, മോഹവും, മാത്സര്യവും കാരണം ആ കണ്ണാടി നീ വൃത്തികേടാക്കിയിരിക്കുന്നു. നീ ഒരിക്കലും എന്നെ ധിക്കരിച്ചു സംസാരിക്കുകയോ പൂർണമായി എന്നെ മറക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ എൻെറ പ്രതിബിംബം തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്ന നിൻെറ മനക്കണ്ണാടി പൊട്ടിയിട്ടില്ല. വൃത്തിയാക്കുകയേ വേണ്ടൂ. എന്നെ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചു്, എൻെറ നാമസങ്കീർചനനം ചെയ്തു്, പരരക്ഷക്കായി ഞാൻ നിനക്കു ഇടക്കിടെ തരാറുല്ല നീലക്കല്ലുകഠം വിറ്റ്, എൻെറ മഹിമകഠം സ്വയം മനസ്സിലാക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു് ആ കണ്ണാടിയിലെ ചളിയും പൊടിയും കരിയും മാറാലയും കഴുകിക്കളയൂ. കണ്ണാടി നിർമലവും, പരിശുദ്ധവും ആകുസേഫാഠം അതിൽ നിനക്കു എന്നെ കാണാം. അപ്പോഠം മനസ്സിലാകും നീയും ഞാനും ഒന്നാണെന്നു്. ഇതു അസാദ്ധ്യമാണെന്നു കരുതേണ്ട. ഇതു നിൻെറ സാദ്ധ്യജന്മമെന്നു കരുതിക്കോളൂ. സാധനകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതായി ഒന്നുമില്ല. സാവിത്രീ, ഒരു നിമിഷവും നീ പാഴാക്കരുതു്. നിൻെറ സാധാരണ ജീവിതം തുടർന്നോളൂ. പക്ഷെ എന്തു ചെയ്യുസേഫാഴും എന്നെ നിരന്തരം സ്മരിക്കൂ. എന്നിൽ അർപണം ചെയ്തു എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യൂ.

ശ്യാമസുന്ദരാ! എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കൂ. അങ്ങല്ലാതെ മറ്റൊരു ശരണവും അടിയനില്ല്യ. അനന്യ ഭക്തി പ്രദാനം ചെയ്യണേ! മനക്കണ്ണാടി തെളിയണേ! ഞാൻ എന്നിലുള്ള കണ്ണനിൽ ലയിക്കണേ!

രാമ പാഹിമാം

Balendu

രാമരാമരാമരാമരാമരാമ പാഹിമാം
രാമനാമം തോന്നണേ ശ്രീരാമചന്ദ്ര പാഹിമാം.
അർക്കവംശദീപമായയോദ്ധ്യയിൽപ്പിറന്നൊരു
നിഷ്ക്കളങ്ക പൂരുഷാ ശ്രീ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ആദിശേഷലക്ഷ്മിയാദിയൊത്തു വന്നു പാരിതി-
ന്നാധി തീർത്തൊരീശ്വര ശ്രീ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഇണ്ടൽ നീക്കി യാഗരക്ഷചെയ്യുവാൻ മഹർഷിയൊ-
ത്തിണ്ടലെന്യെ യാത്രയായ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഈശപൂജയാദികൾക്കു ബാധയായ താടകാ
നാശമങ്ങു ചെയ്ത നാഥ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഉമ്പർകോന്റെ വഞ്ചനയ്ക്കു പാത്രമാമഹല്യയെ
ഇമ്പമോടെ വീണ്ടുകൊണ്ട രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഊഴിപുത്രിയായ സീത തൻ കരം വരിക്കുവാൻ
ഉഗ്രശൈവവിൽ മുറിച്ച രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഋചീകപൗത്ര ഗർവമൊക്കെ നീക്കിയോരു ധീരനാം
ഋഷീശ പൂജ്യനായിടുന്ന രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
എത്രയും വിനീതനായി താതവാക്യദീക്ഷയാൽ
ഛത്രഛരായ കൈവെടിഞ്ഞ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഏഴുരണ്ടു വത്സരങ്ങൾ കാനനത്തിൽ വാഴുവാൻ
ഏറെ മോദമോടു പോയ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഐണവഞ്ചനയ്ക്കു പാത്രമായി ദൂരെയകവേ
ഏണനേത്ര നഷ്ടമായി രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഒത്തുചേർന്നു സുഗ്രീവാദിയോടുകൂടിയെത്രയും
മത്തനാം ദശാസ്യനെ വധിച്ച രാമ പാഹിമാം
ഓമലാളുമൊത്തു പിന്നയോദ്ധ്യ വാണു മന്നിടം
രാമരാജ്യമാക്കിയോരു രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
ഔഷധീശസുന്ദരം മുഖാരവിന്ദമെപ്പൊഴും
ഈഷലെന്യെ തോന്നണം ശ്രീ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം
അംബികാപതേ മുകുന്ദ ശങ്കരാദി പൂജിത
നിൻ പദം സ്മരിക്കണം ശ്രീ രാമചന്ദ്ര പാഹിമാം

|| Sri Rama Jayam ||**

Rama and Shabri – Veena Nair

Shabri's meeting with Sri Rama is narrated in the Aranyakandam – in the 10th sarga. Rama and Lakshmana are traveling through the forest looking for Sita. Finally, they arrive at Shabri's ashram. Shabri had continued to stay in the ashram after the demise of her Guru Maharishi Matang, undertaking severe penance for several years, awaiting Rama's arrival. Finally when her dear Lord arrives, Shabri has no words to praise Him. She says, "I am the lowest of the low, an illiterate woman, not even worthy of being the servant of the devotee of the devotee of your devotee, how can I call myself, your servant? I don't know how to praise you. What should I do now?" Sri Rama's reply is a guide for daily living –

Rama says – "Dear woman, neither gender nor caste or ashram, is a reason to worship me. I recognize only pure devotion. One who is devoid of devotion, even if he performs sacrifices, gives away in charity, reads the Vedas etc., such a one will never be able to see Me. Let me tell you the nine ways of devotion. Please listen carefully –

1. **the first is satsang**
2. **the second is a love for narrating stories about my birth and activities**
3. **singing my praises is the third**
4. **contemplating on the philosophy detailed in the various Upanishads, the Geeta etc.**
5. **serving one's Guru with selfless devotion**
6. **virtuous behaviour and following of the *yama-niyam guidelines**
7. **consistently engaging in nama japam**
8. **serving my devotees**
9. **seeing Me everywhere in the world**

Any one who adopts these means, be it man or woman or human or animal, devotion is bound to flow in his/her heart. Only a heart filled with devotion can understand Me and for one who understands Me, mukti is definite. So bhakti is the one definite way to mukti. You are filled with devotion and that is why I have come to you. "

Thereafter, Shabri provides directions to Rama and Lakshmana about Sugreeva's hiding place. She then asks Rama to stay so that she can give up her mortal body. She concentrates on Rama's face and enters the fire casting away her body and achieves *sayujya* – oneness with the Lord.

***prescribed under Raja-Yoga –non-killing, truthfulness in thought, word, and action, non-stealing, continence, and non-receiving of any gifts, cleanliness, contentment, austerity, study, self-surrender to God.**
**** Srimad Adhyatma Ramayanam, Hindi translation, Gita Press, Gorakhpur.**

CHECK YOUR FAMILIARITY OF MAHABHARATAHAM

Balagopal Ramakrishnan

Identify the characters of their lineage and their role in the epic.

Abhimanyu, Amba, Barbarika, Bhishmaka, Dhaumaya, Dushala, Jarasandha, Keechaka, Nyagrodha, Prathikaami, Salwa, Sanjaya, Shringi, Uloopi, Uttaah, Vikarna

ANSWERS

Abhimanyu (a-bhi-man-yu), The only son of Arjuna (a-rju-na) and Subhadra (su-bha-dra). Died in the Lotus Formation in the Great War at the age of 16. His posthumous child, Parikshita (pa-rI-kshi-ta) inherits the throne.

Amba (aM-ba), Eldest princess of Kaasi. Bhishma refuses to marry her. In a later life becomes Shikhandin and was instrumental for Bhishma's death in the Great War.

Barbarika, Ghatotkacha's son. Krishna killed him with his discus during the Great War.

Bhishmaka (bhI-shma-ka), King of Vidarbha. Father of Rukmini (ru-kmi-Ni). Father-in-law of Krishna.

Dhaumya, Family priest of the Pandavas.

Duhsala, Dhritarashtra's only daughter and the last child. Wife of Jayadhradha

Jaraasandha, King of Magadha. Son of Brihadhradha.

Keechaka, aka Simhabala, Commander-in-chief of the Virata army. Sudeshna's eldest brother; Invited the wrath of Bhima by his advances toward Draupadi during Pandava's year incognito in the forest.

Nyagrodha, Younger brother of Kamsa.

Prathikaami, Charioteer of Duryodhana. First went (unsuccessfully) to bring Draupadi to the Kaurava court after the Pandavas were defeated in the Game of Dice.

Salwa, the heart-throb of Amba. Later, Salwa refused to marry Amba after hearing that Bhishma picked her up in a battle with the king of Kaasi.

Sanjaya, Dhritaraashtra's charioteer and aide. He narrated the events of the Great War in real-time as the war progressed

Shringi, The boy who cursed Parikshita to die of a snake bite.

Uloopi, Daughter of Vaasuki. Arjuna sired a son, Ilaavanth, through Uloopi

Uttaraah, Matsya King Viraata's daughter. Abhimanyu's wife. Parikshita's mother.

Vikarna, Son of Dhritarashtra; the only Kaurava who objected to the disrobing of Draupadi in the Kaurava court.

------------------NARAYANA NARAYANA NARAYANA------------------

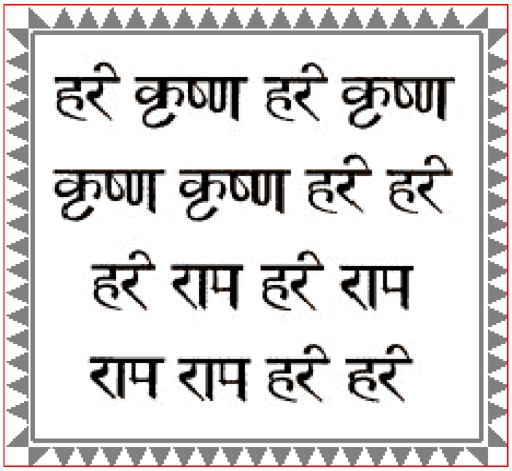

|| Geeta Dhyaanam ||

Veena Nair

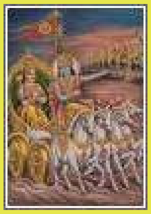

Om Namo Narayanaya

Why should one act?

യദ്യദാചരതി ശ്രേഷ്ഠസ്തത്തദേവേതരോ ജനഃ।
സ യത്പ്രമാണം കുരുതേ ലോകസ്തദനുവർത്തതേ॥ 3.21 ॥

yad-yadaa charati shresthaha tat-tadevetaro janaha ।
sa yat pramaanam kurute lokastada-nuvartate ॥ 3.21 ॥

Whatever a great man, a shreshtha, does, that all other men do; whatever he sets as the standard, that the world follows.

Krishna continues his explanation of why one should work? Why is it not right that we consider a life of solitude and go off to the forest away from all responsibilities? Krishna has previously explained that 'work' is the eternal principle of life. To a large extent all creatures in this world are inter-dependent and therefore it is important that each man does his share of the allotted work, whatever his/her station in life. *Swami Chinmayananda* says that, in addition, one should work because man by nature is an 'imitating animal'. Whatever one man does, is soon imitated by others. In the case of an illustrious prince such as Arjuna, this was more applicable. If he shied away from the battle and failed to protect Dharma, soon people would follow suit and nobody would fight injustice. Similarly, Krishna gives his own example. There was nothing in this world that Krishna aspired to, and yet, he lived and worked so that his peers would also engage in the right activity. The only way to convince someone to do something is to first execute that behavior yourself and then it is easier to advise or suggest to somebody else. [Note. *On a somewhat related note- recall the examples of Mahatma Gandhi and Ramakrishna*

Paramhamsa. One day a mother brought her son to Gandhiji and requested him to advise her young son to refrain from eating sweets. The woman knew that her son respected Gandhiji a lot, and therefore he would heed Gandhiji's advise. Gandhiji asked them to come back after a week; when they came back, Gandhiji told the youngster to stop eating sweets. The young boy nodded his head and agreed. The woman was perplexed; Gandhiji could have said the same thing a week ago. Why he did he wait so long? Gandhiji smiled and said – It took me a week to stop eating sweets!

A similar story with sweets is narrated with regards to Ramakrishna Paramhamsa. Both these great people knew the value of inspiring by doing].

ന മേ പാർത്ഥാസ്തി കർത്തവ്യം ത്രിഷു ലോകേഷു കിഞ്ചന ।
നാനവാപ്തമവാപ്തവ്യം വർത്ത ഏവ ച കർമ്മണി ॥ 3.22 ॥

na mein Partha asti kartavyam trishu lokeshu kinchana ।
nana-vaaptam-avaaptavyam varta eva cha karmani ॥ 3.22 ॥

O Partha, there is nothing in the three worlds to be done by Me; nor is there anything unattained that is to be attained by Me. Yet, I engage myself in actions.

Swamiji says Krishna's entire life was an example of de-tachment. As soon as he was born he left his parents and became Nanda and Yashoda's son. As soon as he was old enough to fight Kamsa, he left Nanda and Yashoda for Mathura. This was inspite of becoming very fond of the Gopis who were heart broken at his departure. Then after defeating Kamsa, he restored the throne to Ugrasen and refused to be crowned prince inspite of the older King's request.

He had a purpose on earth – to destroy all that stood for injustice and evil. He therefore moved around a lot, and cheerfully carried out all his work.

യദി ഹ്യഹം ന വർത്തേയം ജാതു കർമ്മണ്യതന്ദ്രിതഃ ।
മമ വർത്മാനുവർത്തന്തേ മനുഷ്യാഃ പാർത്ഥ സർവ്വശഃ ॥ 3.23 ॥

Yadi hyaham na varteyam jaatu karmanya-tandritaha ।
mama vartamaanu-vartante manushyaha Partha sarvashaha ॥ 3.23 ॥

If, surely, I did not engage in action continuously (without relaxation), men would in every way

follow My path, O Partha.

*Here the emphasis is on "*a-tandritaha*" – without relaxation. All work should be done on time and with enthusiasm. Here reference is made, not to Krishna who is Arjuna's friend and charioteer, but to the Supreme Spirit- Brahman in whom the world exists. If He were to become lazy and lethargic, imagine what would be the condition of the world? So Krishna says, if I did not work continuously, everywhere men would soon follow my lead and the world would stagnate. This and the next verse focus on the harm that would come about if He did not act.

|| Hari Om ||

To be continued……………………

Narayanaya: Narayanaya: Narayanaya:

A rare and very beautiful Mahavishnu picture

by Vimala Krishnan

Auspicious acronym

Savitri Puram

What is an acronym? One definition says: "When the first letter of each word is used to help you remember a list of words or phrases". What makes an acronym ausipcious? When it is used to represent Puranaas or auspicious stories about the ONE who is responsible for creation, sustenance, and destruction of the Universe, it becomes an auspicious acronym.

Here is a two line acronym that helps us to remember the names of 18 puraanaas.

MAdwayam **BHA**dwayam chaiva **BRA**thrayam **VA** chathushtayam

NA LIM PA AGNI puraaanaani **KOO SKA** m **GAARUDAM** eva cha

This means there are two (dwayam) puraanaas starting with letter **MA**- **Ma**thsya puraanam and **Ma**arkandeaya puraanam

Another two starting with **BHA**- **Bha**vishya puraanam and **Bha**agavatha puraanam

Three starting with **BRA** - **Bra**hma puraanam, **Bra**hmaanda puraanam, **Bra**hmavaivartha puraanam

Four starting with **VA**- **Va**araaha puraanam, **Va**amana puraanam, **Va**ayu puraanam and **V**ishnu Puraanam

One puraanam of each starting with **NA, LIM, PA, AGNI**- **Na**aradeeya puraanam, **Lim**gapuraanam, **Pa**dma puraanam and **Agni** puraanam.

KOO and **SKA** stands for **Koo**rma puraanam and **Ska**nda puraanam.

GAAARUDAM is for **Garuda** puraanam.

So,

madwayam bhadwayam chaiva brathrayam va chathushtayam
nalimpagni puraanaani kooskam gaarudameva cha

can be chanted as a sloka. There is a risk that we may forget the acronym. Remember the old man who made knots in his clothes to remind him of the items to be bought from the market, but forgot the items represented by each knot, while he stood before the vendor?

Once you know the names of the 18 puraanaas, next is the temptation to read and enjoy them. Vyaasabhagavan's foresight is commendable. He knew that people in Kalikaala are too busy and restless to sit and read the puranaas. So after writing the 18 puranaas, he wrote the essence also in one small sloka for our sake. In case people do not have time to read the entire puraanaas, he advices us to read at least these four lines, understand the meaning and practice that in our life. How can we thank Vyaasa Bhagavan enough for this thoughtful action? The slokam below expresses the essence of 18 puraanaas:

Ashtaadasha puraaneshu
Vyaasasya vachana dwayam
paropakaara: punyaaya
paapaaya parapeedanam

Vyaasamuni has two sentences (vachana dwayam) to express the essence of all 18 (ashtaadasha) Puraanaas.

1. Helping and doing service to others (paropakaaram) is punyam.

2. Hurting others in any way, by thoughts, words or deeds (parapeedanam) is paapam.

Let a few more auspicious acronyms brighten our days!

OM- Omnipresent Madhavan
OM- Omnipotent Mukundan
OM- Ominscient Muraleedharan

LOVE- **L**et us say **O**m for the **V**irtual and **E**ternal nourishment of our soul

Let us do namaskaaram to **GOD**, who is the **G**enerator, **O**perator and **D**estroyer of the universe.

TEMPLE Series-3

Balagopal Ramakrishnan

Lokanarkavu Devi Temple
Lokanarkavu Devi Temple is a combination of three temples.Sree Mahavishnu temple and Sree siva Temples are the others. It is five kilometers from Badagara,on the Aayancherry route. The 'tharavad' of the legendary warrior Thacholi Othenan is associated with the temple. Mandala pooja is observed in grand scale.

Padmanabha Swamy Temple
Located inside the East Fort, Thiruvananthapuram. Lord Vishnu sleeping on Anantha, this temple is a rare blend of Dravidian architecture and the Kerala style. It is also known for its murals and stone carvings. Overlooking the temple are Theerthapada Mandapam and Swati College of Music. In Theertha-padamandapam one can participate in any classical art presentation everyday.

Parasinikadavu Muthappan
Parasinikadavu Muthappan temple is two kilometers north of Valapattanam, 20 kms away from Kannur town. One can see Lord Shiva in 'kattalavesham'. 'Ulsavam'- 'vellattam'- vrichikom first to sixteenth. Fish and toddy are offered in the temple too. Many rituals are associated with the Temple and the Theyyam dance is one in which, the Theyyam or dancer impersonates the God and speaks in his language.The performances begin early in the morning and devotees come this time and unburden their hearts and tell their problems to the God. In the morning there are two Theyyams or Thiru Roopams (sacred appearance), one representing Thiruvappan and the other Vellattom. The Madayan or chief priest designate receives Roopam or images with Kalasam and music. After a courtesy talk with the priest the Theyyam begins Thiru Nrithham or sacred dance performance by observing all traditions. At the end of this the Theyyam becomes fully possessed and transforms itself to the deity impersonating. Later, the devotees are called one by one, listened to and predictive cures are offered to their grievances.

Peroor Sree Krishna Swamy Temple

Meera Chandran

Peroor Sree Krishna Swamy Temple is a highly respected shrine situated at Ambalamukku, a residential zone well within the city limits of Thiruvananthapuram The Tiruvithamkoor Devasom board, Ulloor Group, manages the temple.

Around 100 years old, this is a major temple in the group of temples managed by the Travancore Devaswom Board and patronized by the royal family who were part of the erstwhile Travancore Dynasty. This temple is adorned with a golden flag mast, and is considered as the Southern Guruvayoorappan Temple

Lord Krishna is the chief deity worshipped here. Lord Muruga, Lord Shiva, Lord Ganesh, Lord Ayyappa, Goddess Kali, Nagas and Navagrahas are other deities.

The legend of the temple is, once Lord Krishna appeared in the dream of His Highness Anizham Thirunal Marthanda Varma and informed that some people are doing black magic against the king and their aim is to destroy him. But they fled, before the king reached the spot. But they installed an idol of Vana Durga there, for the purpose of destruction. The king brought Koopakara Madom Thantri and ordered him to remove the idol of Vana Durga. But it was impossible to remove the idol, as the idol had gained much power. Thantri suggested that if we install a powerful idol of Lord Krishna, that will reduce the evil power of Durga and she will become calm.

As the first step the king built a small temple .The king got information that there was an idol in Thanjavur .As the construction of the temple at Thanjavur was not completed, the idol had been placed and worshiped on a boat. The king requested them for the idol and they gave it without any hesitation. Thus we got the idol at Peroor Temple and after that, Durga Devi became calm.

Here Lord Krishna is described as having the divine color of clouds (dark-blue), four-armed, holding a lotus, mace, conch and chakra (wheel).

An annual 10-day festival held in Meenam (March/April) is a major draw. This grand festival features a host of cultural programs. A great procession called Arattu marks the finale of this festival. Sree Krishna Jayanti is the other important occasion in the temple.

Ambalamukku lies on Peroorkada- Vellayambalam route, about 3 km from Vellayambalam. It is around 8 km from Thiruvananthapuram Central Railway Station.

Ramayana Maasam Japam

ശ്രീരാമ! രാമ! രാമ! ശ്രീരാമചന്ദ്ര! ജയ!

ശ്രീരാമ! രാമ! രാമ! ശ്രീരാമഭദ്ര! ജയ!

ശ്രീരാമ! രാമ! രാമ! സീതാഭിരാമ! ജയ!

ശ്രീരാമ! രാമ! രാമ! ലോകാഭിരാമ! ജയ!

ശ്രീരാമ! രാമ! രാമ! രാവണാന്തക! രാമ!

ശ്രീരാമ! മമ! ഹൃദി! രമതാം! രാമ! രാമ!

ശ്രീരാഘവാത്മാരാമ! ശ്രീരാമ! രമാപതെ!

ശ്രീരാമ! രമണീയവിഗ്രഹേ! നമോസ്തുതേ!

||Shree Rama Jayam||

രാമാ ശ്രീ രഘുരാമാ

ഡോ. എ.പി. സുകുമാർ , കാനഡ

രാമാ ശ്രീ രഘുരാമാ രാമാ
പൂർണ്ണദിവാകര ശോഭിത ധാമാ
ദാശരഥീ രഘു രാമാ രാമാ

രാമാ അത്മാഭിരാമാ രാമാ
യോഗവാസിഷ്ഠ പ്രകീർത്തിത ധാമാ
മാമുനിസേവിത രാമാ രാമാ

രാമാ ധനുർദ്ധര വീരാ രാമാ
കാമാരി ചാപ വിഭഞ്ജക രാമാ
സീതാ വല്ലഭ രാമാ രാമാ

രാമാ ഹൃദയാഭിരാമാ രാമാ
കാനന വാസ നിയോഗിത രാമാ
ലക്ഷ്മണ ഗീതാ രാമാ രാമാ

ഭക്തപരായണ ധാമാ രാമാ
ഹനുമത സേവിതനന്ദ്വയ രാമാ
ശബരീ പാലക രാമാ രാമാ

രാമാ ഉമാപതിസ്സേവ്യാ രാമാ
ത്രിപുരാന്തകപ്രിയ രാവണ,
ഹന്താ
പാഹി ജഗൽപ്പതേ രാമാ
രാമാ

രാമാ പട്ടാഭി രാമാ രാമാ
രാമരാജ്യ സ്ഥിതി സ്ഥാപിത
രാജാ
രാമാ ശ്രീരാമചന്ദ്രാ രാമാ

ശ്രീരാമ രാമ രാമേതി രമേ രാമേ മനോരമേ

സഹസ്ര നാമ തത്തുല്യം രാമ നാമ വരാനനേ

RAMAYAN MASAM
STARTING ON 16 JULY 2008

ADHYATHMA RAMAYANAM – AUDIO BOOK

AVAILABLE FOR LISTENING AND DOWNLOADING

http://ramayanam.guruvayoor.com/Adhyatma%20Ramayanam.htm

ശ്രീരാമ രാമ രാമേതി രമേ രാമേ മനോരമേ
സഹസ്ര നാമ തത്തുല്യം രാമ നാമ വരാനനേ

SrIraama raama raamEthi ramE raamE manOramE
sahasra naama thatthulyam raama naama varaananE

Please email your name and a brief introduction to have your personal introduction published in next Navaneetham.

Please email your comments, suggestions & articles for next Navaneetham to editor@guruvayoor.com

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Sources, credits and copyright acknoledgements Cover page picture - http://www.chinnajeeyar.org/ Other - http://www.geocities.com/narenp/history News – www.thehindu.com flickr.com harekrishna.org Priya Raghuram Krishna pictures/Artwork courtesy of The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc. www.krishna.com.	**Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.**

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya!

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by the devotees.

Om Namo Narayanaya:

May God bless you all.